

«ای نهان شده، ای که همیشه با مایی»

مهدی توکلیان

در فرقی از دست رفته‌ای
چون شما
لله‌ای دلها
جز
به زاله اشک سیراب

نمی‌شود.

می‌خواهیم

در این زیستن‌های زمینی

از همیط محبت الهی

و خدایی شما

به قلب‌های خسته و

شکسته ما

صبا لطف شما

وزیدن کیرد.

□ مولای من!

ای از تبار پاک پیامبر ﷺ!

ای ناآشته ترین حدیث الهی!

و ای یگانه مظہر الهی باقیمانده در زمین!

وصف شما

به سزا

جز در دفتر و کتاب خدا

نوشته نمی‌آید

و بزرگترین، انسان‌های روی زمین

گواهان صادق این حقیقت‌اند

که شما

حضوری مستور اما مستمر داری

و غیبت شما

ازمونی است از سوی خدایی که بندگانش را

به آن می‌آزماید.

□ ای نهان شده‌ای که همیشه با مایی!

و ای دورشده نزدیک ما!

هستی ما

بسته به هستی شماست

بسته به وجود شماست

ای صورت زیباترین سیرت

و ای محبت خداوند

بر بندگان او

سوزان ترین
آتش‌های مهر شما
ازمون شده‌اند،
اما

ذره‌ای عیار عشق خود را

که نکردند.

□ ای قبله شوق!

ای تندیس تمامی خوب‌ها!

ای پیغام

می‌دانیم که در مجموعه وجود، چون شما

خوبی نیست که

تمام همه‌ی خوبیهاست

ای مخزن اسرار خدایی!

بارها،

دل پاک شما را که منبع انوار الهی است

با کلام

با رفتار

با اخلاق

و با برخورد

خود رنجانیده‌ایم

و چون خاری

برچشم‌ان چشم نواز شما

که هستی بخش

چشم حیات است

بوده‌ایم.

□ مولای من!

ایامی است،

که دل‌هایمان با شادی سرشنه نمی‌شود

و حدیث غم فراق

زمزمه لب‌هایمان گشته است

ای اختر قبله پاکان!

ای از نزد نور!

بیا، که با آمدت

حلقه زیباترین پایان

به زیباترین آغاز

پیوند می‌خورد

مولای من!

□ بیا که با همه کوهه بار برخیزیم
به عزم بوسه به دستان یار برخیزیم
غبار غربت پاییز را دوامی نیست
به انتظار طلوع بهار برخیزیم (ندوشن)

□ ای وجود بهشتی!

ای دریای بیکران محبت!

کیستی؟!

کیستی، که دل‌های آینه‌وار

در بدر، در پی چهره نورانی ات تو را
می‌جویند.

کیستی؟!

کیستی، که در پاکی

سیمای مقدس

آینه‌ها،

چهره خویش را در

چهره تو می‌آرایند.

□ کیستی؟!

ای ورای محبت!

ای ورای عشق!

آنقدر بر ما محبت روا داشته‌ای که

فکر و اندیشه ما

در حد درک و فهم آن نیست

□ آقا جان!

کی شود؟!

گوش‌هایمان، زمزمه صدای پر مهر و محبت

شما را بشنود

و چون زنده از عشق

دلها یمان را

از غبار غم ایام

بشوید.

مولای من!

شنیده‌ایم که دل‌های بسیاری

هزاران بار

در کوره عشق شما

گداخته و سوخته‌اند

دل‌های بسیاری

در بوته